

La setmana que ve, comissió bilateral

Maragall i Batet ho acorden i Borrell es compromet a "respectar" l'acció exterior

Borrell i Maragall, en la reunió d'ahir ■ ACN

Generalitat i delegació del govern espanyol es retroben

Reunió d'aproximació de Torra i Cunillera

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS • 24 de juliol del 2018. Any XLIII. Núm. 14707 - AVUI / Any XL. Núm. 13577 - EL PUNT

NACIONAL

P16

El masclisme no afluixa

DADA • Una enquesta revela que el 17% de les dones van patir violència masclista el 2016

PERÒ • Només un 26% de les víctimes han acabat presentant denúncia contra l'agressor

CULTURA

P30,31

Interior de la botiga barcelonina Norma Comics, que ha rebut el guardó, una espècie d'Oscar dels còmics ■ N.C.

La millor llibreria del món

La botiga especialitzada en tebeos Norma Comics rep l'Eisner

NACIONAL

P10,11

Tots els subscriptors d'El Punt Avui poden votar als Premis Republicans de l'Any que convoca el setmanari La República

Ja heu votat?

Nacional

P8

ERC vol coordinació per fer la República

Esquerra demana un full de ruta comú i el PDeCAT adverteix Sánchez que les relacions seran més difícils a Madrid

Nacional

P12

Escòcia tanca el desori judicial de Larena

El tribunal d'Edimburg arxiva la causa contra Clara Ponsatí i li dona via lliure

168850-11470708

BiG

api

SERVEIS IMMOBILIARIS

C/ Montserrat, 41 · 08302 Mataró

Tel. 93 741 00 44

www.bigimmobles.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Tian Riba

Kirschbaum

El 19 de juliol del 1988, ara ha fet 30 anys, Bruce Springsteen va actuar davant de 300.000 persones a Berlín

Oriental, en el més gran concert de la història de la República Democràtica Alemanya. I hi ha qui, com el periodista Eric Kirschbaum, ho considera una data clau perquè va donar aquella força que dona el rock per a les marxes pacífiques que més d'un any després van permetre la caiguda del mur de Berlín. L'Stasi sabia que els ciutadans de l'Est escoltaven de manera clandestina música occidental i, davant la demanda de les joventuts comunistes, va acceptar el concert, maquillant-lo com un acte de solidaritat amb Nicaragua. Però Bruce va aclarir en el concert: "He vingut a tocar rock amb l'esperança que un dia totes les barreres puguin ser enderrocades." I tot seguit va cantar *Chimes of Freedom*.

No soc tan il·lús, i no ho és Kirschbaum, per pensar que sense aquell concert no hauria caigut el mur. Ho

Les grans mobilitzacions no tenen conseqüències l'endemà, però es projecten al futur

hauria fet igualment. Però hi ha esdeveniments que serveixen per donar una empenta a la història encara que no tinguin conseqüències l'endemà. No. El mur no havia caigut el 20 de juliol del 1988. Com tampoc Catalunya va ser independent l'endemà de l'1-O. Però hi ha fets que es projecten al futur. Tampoc l'endemà d'aixecar les tendes del 15-M del 2011 hi havia "democràcia real". Però és innegable que ha tingut efectes polítics. Politòlegs com Donatella Della Porta en dibuixen alguns: una àmplia politització de la societat, canvis profunds en el sistema i de partits i, ara ja, el condicionament de les polítiques del govern d'Espanya i del mateix PSOE.

Algú, doncs, pot negar que dos milions de persones defensant unes urnes, i encara tossudament alçats malgrat un 155, exilis i presons, no condicionen el futur? L'1 d'octubre, que vol dir la defensa de la plena sobirania, és el nou mínim comú denominador del catalanisme. I aquella primavera avançada gravada en la memòria col·lectiva marca el futur a Catalunya, però també a Espanya –i ara ja a Europa– malgrat l'actual desorientació partidista.

La vinyeta

Fer

Ombres d'Estiu

Imma Merino

Tempestes d'hivern i d'estiu

He pujat a *Cims Borrascosos*, on Lockwood, que fa de narrador sense explicar res d'ell mateix a excepció que és un home poc sociable i amb una actitud reservada provinent d'una aversió a les mostres ostentoses dels sentiments, s'hi ha hagut de refugiar en una tremenda nit hivernal amb tempesta de neu. Ara, però, no n'explicaré les circumstàncies perquè, mentre ho llegia, una tempesta d'estiu m'ha dut a recordar una de les pel·lícules que per mi millor reflecteixen l'estació actual a través de les sensacions, la intensitat de la llum engegadora, el cel canviant que, de sobte, pot carregar-se d'electricitat amb llampecs com el que m'ha espantat i ha fet que em saltés de les mans l'exemplar de l'edició de butxaca de la novel·la d'Emily Brontë en la seva traducció al català, de Montserrat de Gispert, publicada per Proa. La pel·lícula que he recordat és *Un estiu amb Monika*, potser perquè Ingmar Bergman, sens dubte un dels meus cineastes preferits, encara se'm fa més present arran del centenari del seu naixement.

“Una tempesta d'estiu m'ha dut a recordar 'Un estiu amb Monika', una de les pel·lícules que per mi millor reflecteixen l'estació actual a través de les sensacions

El cas és que he tornat a veure la part central de la pel·lícula en què Monika (Harriet Andersson) i Harry (Lars Erkborg) habiten en una illa no gaire lluny d'Estocolm. Seguint un desig de llibertat, que potser l'estiu aviva, els joves amants fugen de la ciutat alliberant-se de les famílies respecti-

ves i del treball que els feia sentir esclaus: "Ens hem rebel·lat contra tots", crida Harry. Ell i Monika, filmada amb el desig que sentia Bergman per Harriet Andersson a l'estiu de 1953 en què va rodar-se la pel·lícula, es lliuren als plaers de l'amor (s'acaricien les pells que van colrant-se) i senten l'alegria d'una vida lliure que els fa riure, córrer, cantar i ballar. Els dies passen i, sense recursos, acaben les existències i tenen tanta gana que Monika roba un tros de carn al qual, un cop enxampada, s'aferra com un animal. A més, ella s'adona que està embarassada i aleshores Harry, mentre els cels van enfosquint-se, expressa uns desigs burgesos: tornaran a la ciutat, ell treballarà per ella i la criatura, estudiarà per ascendir socialment. Quan, davant de les dificultats que tot just s'insinuen, Harry diu que es tenen un a l'altre i que sempre estaran junts, comencem a sentir que no només s'acaba l'estiu. Retornats a la ciutat, el treball de Harry només els du a sobreviure en la precarietat i Monika se sent atrapada amb ell i la filla. L'amor i la felicitat han sigut tan efímers com l'estiu.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/394ncz>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

“Vostè és lliure d'anar-se'n”

Així ho va comunicar ahir el jutge del Tribunal d'Edimburg Nigel Ross a l'exconsellera Clara Ponsatí: “Vostè és lliure d'anar-se'n.” Quatre dies després que el jutge Llarena desactivés l'euroordre contra Puigdemont i la resta de polítics catalans a l'exili, ahir tocava al torn a l'exconsellera Ponsatí. Com que després de la bona notícia de la setmana passada aquest era un tràmit que ja estava previst i que tenia un final conegut, podria semblar que la visita de Ponsatí d'ahir al jutjat era una cosa menor. No, senyors meus, no. La derrota de l'aparell judicial espanyol (i del jutge Llarena en particular) és tan gran que, facin el favor!, ahir ho havíem de tornar a celebrar. Perquè és molt gros, el que ha passat. El que ha passat i el que està passant. Ponsatí se'n va anar davant del jutge i aquest li va dir ben clar: “Vostè és lliure d'anar-se'n.” Saben, la quantitat de paperassa que els

“Ara els toca als presos polítics, sentir el que ahir va sentir Clara Ponsatí”

jutjats alemanys, belgues i escocesos han hagut de fer aquests darrers mesos tot plegat per acabar amb aquest ridícul? Milers i milers de folis, de traduccions, de peticions, i hores i hores de feina de funcionaris de diferents justícies europees tot plegat perquè un bon dia, veient que no se'n surt, el jutge retiri l'euroordre. No seré pas jo qui parli de malversació de fons, però em sembla evident que hi ha hagut un munt de diners i d'hores invertides tot plegat per res, perquè el cas acabés

com havia d'acabar: en res. “Vostè és lliure d'anar-se'n.” El mateix que van dir la setmana passada a Puigdemont a Alemanya, i el mateix que havien dit setmanes enrere a Serret, Comín i a Puig els jutges belgues. “Una derrota humiliant”, deia ahir l'advocat de la consellera, Aamer Anwar. Puigdemont, Comín, Serret, Puig, Rovira i Gabriel són lliures. De voltar arreu del món (arreu del món!) però no a Espanya. Quina vergonya. Ho deia també ahir Anwar, i té tota la raó: “És una derrota humiliant per a Espanya; però no ho podem celebrar; perquè Espanya encara manté ostatges a la presó.” Cert. Felicitem-nos-en, més que celebrar-ho. Perquè la festa, la festa gran, que arribarà, ja la farem quan Junqueras, Romeva, Forn, Turull, Rull, Bassa, Forcadell, Cuixart i Sánchez sentin aquestes mateixes paraules: “Vostès són lliures d'anar-se'n.” Perquè els toca a ells, ara, sentir-les.

EDITORIAL

La xacra del masclisme

■ L'enquesta de violència masclista a Catalunya presentada ahir pel govern radiografia un problema greu que desafia la nostra societat a reaccionar decididament per posar-hi remei. Hi ha dues realitats que destaquen, i no precisament per a bé. L'una és que el 17,6% de les dones catalanes van patir la violència masclista el 2016; l'altra és que només el 26% d'aquestes han presentat la denúncia per perseguir l'agressor. És cert que la proporció d'agressions no ha crescut des del 2010 i, en canvi, el nombre de denúncies sí que creix any rere any, però estem molt lluny de l'objectiu. La violència masclista és una xacra, que cal combatre des de tots els fronts possibles, i un dels importants és la denúncia dels agressors. Denúncia judicial i denúncia social.

Estudis com aquest són útils per afrontar el problema i orientar polítiques concretes dirigides a emparar les víctimes de les agressions i a perseguir i castigar els seus agressors. No obstant, la principal política per erradicar aquests comportaments tan execrables és l'educació. Una educació en la diversitat, en el respecte, en la igualtat de gèneres, en la tolerància zero amb les actituds masclistes. Una educació que, com sempre, comença a casa, a les llars, amb l'exemple patern, però que té un component clau a les escoles, instituts i en tot l'àmbit públic.

La determinació i la persistència per incidir en aquesta qüestió són imprescindibles si es vol començar a guanyar aquest estira-i-arronsa. I no només des del Parlament i el govern. Aquí tan important és una petita campanya municipal amb motiu d'una festa major, com una resposta judicial més severa amb els agressors del que s'ha vist en el cas recent de La Manada. Només així podem aspirar a ser una societat més lliure per a tots i per a totes.

De reüll

Eva Garcia Pagán

Capacitats i autoestima

Xafardejant les ofertes de feina d'una cadena alemanya de supermercats instal·lada a Catalunya i sobretot el nombre de candidats que s'hi presenten, m'espanto en veure les xifres de persones que es veuen capacitades per fer de caixers (225 candidats per a una plaça de reposador a Ripollet) i les llacunes que s'obren en perfils especialitzats (13 candidats per a una plaça d'expert en SEO i SEM a Sant Cugat del Vallès o tres per a una plaça de comprador júnior de flors i plantes). El mercat de treball no ha pogut absorbir tota la mà d'obra poc qualificada, expulsada de

Les capacitats necessiten formació però també autoestima

diferents sectors durant la crisi, però les polítiques d'ocupació no han sabut donar les eines a aquestes persones per reciclar-se en altres formacions, que no han d'estar tan relacionades amb el nivell d'estudis com amb les pròpies habilitats. En una visita a l'empresa Saplex, líder en la fabricació de bosses

d'escombraries des de Martorelles (quan podria haver-se endut la producció a la Xina, molt més barata), el director general explica que quan van decidir robotitzar el magatzem, fa tres anys, alguns treballadors es van sentir angoixats perquè pensaven que perdrien la feina: creien que no serien capaços de fer altra cosa que empaquetar paquets de bosses. La confiança i perseverança de l'empresari, que els va dir que qui “sués la samarreta” no seria despatxat, els va fer veure que podien fer molt més. Les capacitats necessiten formació però també autoestima.

Les cares de la notícia

EXCONSELLERA D'ENSENYAMENT

Clara Ponsatí

Cas tancat

El fracàs de les euroordres de detenció i entrega dictades contra el president Puigdemont i els consellers a l'exili ha acabat amb la seva retirada per part del jutge Llarena i el successiu tancament de cada cas a Alemanya, Bèlgica i, ahir també, a Escòcia. La justícia europea ha evitat l'abús.

PRESIDENTA DE L'INSTITUT CATALÀ DE LES DONES

Núria Balada

Radiografia completa

L'enquesta sobre la violència de gènere a Catalunya impulsada des del govern és la més completa que s'hagi fet fins ara i ens aporta una radiografia realista del problema, que és gravíssim i és urgent resoldre. Sens dubte l'enquesta és una eina necessària per combatre aquesta situació.

DIRECTOR DE NORMA COMICS

Òscar Valiente

El paradís del còmic

La tenda especialitzada en tebeos Norma Comics ha rebut en l'última edició del Comicon, a San Diego, el premi Will Eisner Spirit of Comics Retailer Award Recipient, que l'acredita com la millor llibreria especialitzada en còmics del món. Un mèrit en gran part del seu jove director.

Tal dia com avui fa...

1 any

Un vot massiu

Albano Dante Fachin, secretari general de Podem i diputat al Parlament per CSQP, diu que "la situació es pot desencallar amb un vot massiu"

10 anys

Un nou TC

Zapatero i Rajoy pacten un nou Constitucional. El tribunal renovat haurà de decidir sobre el recurs presentat pel Partit Popular.

20 anys

Filtració dels GAL

El PSOE atribueix la filtració als mitjans de comunicació del contingut de la sentència sobre el cas Marey a la voluntat d'incidir en la sentència.

Full de ruta

Xavier Castillón

Nostàlgia de gairebé tot

Mirant programes com ara *Sputnik*, *Òrbita 90* (Canal 33), acabes tenint nostàlgia de gairebé tot, si tens una certa edat i ganes de reconciliar-te amb el teu passat. Fins i tot pots obviar que, en el seu moment, mai no vas pensar, ni de casualitat, que Guns N'Roses i Metallica salvarien el rock de caure en el precipici en què finalment s'ha estibat, però amb la perspectiva que donen el temps i aquests programes d'arxiu i tisores –com també *Cachitos de hierro y cromo* a La 2 de TVE– s'acaba veient la gràcia fins i tot a la competició que va haver-hi la tardor del 1991 entre els Guns del doble al quadrat *Use your illusion* i els Metallica del seu també doble *black album* homònim, quan encara es venien milions de discos –fins i tot dobles o quàdruples– i internet encara no havia modificat completament les regles del joc en el negoci de la música. La nostàlgia pop de *Sputnik*, *Òrbita 90* també funciona bé amb els músics de proximitat:

La nostàlgia pot ser perillosa: aquella música, aquelles pel·lícules, aquells estius, aquells paradisos perduts i... que verda era la meva vall!!! O potser no ho era tant?

veure *Sopa de Cabra*, *Lax'n'Busto*, *Kitsch i Umpah-Pah* en aquells felixos (?) noranta, tots tan joves i innocents, no té preu. Tampoc no el té veure Martí Peraferrer, actor i director del Festival Internacional de Teatre Amateur de Girona, presentant videoclips amb caçadora de cuir. Tothom té un passat.

En el mateix programa, recorden que la tardor del 1991 també van morir Miles Davis i Freddie Mercury, i això et fa pensar que ja ha passat un quart de segle de gairebé tot en la teva vida i que, oh tòpic etern!, sembla que va ser ahir que Freddie cantava a la Barcelona olímpica amb la Caballé i Miles tocava *Human nature*, de Michael Jackson, i *Time after time*, de Cindy Lauper, per posar a prova la resistència dels seus seguidors més nostàlgics i ortodoxos. Perquè la nostàlgia també pot ser perillosa: aquella música, aquelles pel·lícules, aquells estius –Delafé y las Flores Azules cantaven a l'estiu del 1984, que jo preferiria oblidar–, aquells paradisos perduts i... que verda era la meva vall!!! O potser no ho era tant?

Tribuna

Jordi Mayoral. Galerista

L'amistat, avui

Normalment, es fan escrits a la premsa amb la voluntat de marcar una opinió, de posar ordre a les idees, d'intentar captivar l'audiència, de compartir una idea, de fer preguntes esperant que algú segueixi el fil. Habitualment, s'escriu sobre temes del moment i dels grans debats que ens colpeixen diàriament; al capdavant, sol ser la manera d'intentar que algú ens llegeixi.

PER ACONSEGUIR TROBAR algun dels temes i els debats del moment, he proposat a l'Oscar Moreno parlar pel Whatsapp. Li he escrit a les 19.57 i com que a les 20.15 no m'ha respost, li he trucat. Ens coneixem des dels cinc anys: vam estudiar junts a l'escola i després a la universitat. Vam fer història, vull dir la carrera d'història... Hem viscut, com us podeu imaginar, moltes coses plegats i com que amb els amics cal fer bullir l'olla, generar noves idees i crear situacions, li he preguntat si acceptava el repte de fer aquest article. El primer que m'ha dit és "Sitges" quan volia dir "Sí", coses del corrector. Quan hem

aclarit per què m'ha escrit "Sitges", ens hi hem posat, cap a les 20.45. Li pregunto com ho veu, així en general, i ell em respon que quan algú li pregunta com ho veu, li ve al cap la política. I li (re)pregunto i comença a escriure i a esborrar i finalment assegura "es pot tornar a repetir el setembre i l'octubre... La gent som la benzina, però no tenim el volant". Seguim, i parlem de la societat, i ell creu que "tot està massa mecanitzat i digitalitzat, que les relacions poden acabar sent impersonals. Hem guanyat comoditat però hem perdut potser humanitat". Parlem de lectures, tots dos ens hem decantat per llegir assaig, coses al Twitter i mitjans per internet.

PARLEM DELS MUSEUS i com és que solem anar als que són lluny i ens costa visitar els que tenim a casa. L'ansietat del turista, una de les malalties d'aquest segle. És com això de la Ruscalleda, ara: tothom vol reservar per anar-hi, si s'acaba cal anar-hi, cal esborrar-ho de la llista. Vivim en un món competitiu, el principal competidor som nosaltres

mateixos i molta gent per ser feliç ho ha d'engegar tot a rodar. Mentre vaig madurant la conversa, no tinc més remei, perquè ara no em respon, penso que alguna cosa devem haver millorat com a societat, i li ho pregunto. Es torna a posar en línia i escriu que la tecnologia, i concloem que és aquest ús i l'abús que en fem el que ens plau i el que ens genera problemes. Em diu que el que més li interessa és viure molts anys i viure'ls bé. La vida és el gran tema de la vida.

LI ENVIÓ EL QUE HE ANAT PASSANT a net i acabem aquesta conversa pensant el títol de l'article, tenint en compte que seran les paraules més llegides de l'escrit. Valorem si hauria de sortir alguna referència al Whatsapp, ens preguntem si tenim activades les notificacions de so (cap dels dos per evitar el mòbil permanentment). Són les 21.39 i sembla que ja ho tenim, però abans recordem que segurament ens veurem a mitja setmana, perquè amb les persones que ens importen cal tornar-se a veure, i així seguir endavant, escrivint nous capítols de la història.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Puyal, un referent

■ Joaquim Maria Puyal deixa la transmissió dels partits del Barça des de Catalunya Ràdio. Era d'esperar, després d'una etapa tan dilatada. Home tot ràdio amb un estil inconfusible. Hi havia qui veia les imatges per televisió i el sentia a ell per la ràdio. He de dir que jo en tenia prou escoltant-lo per la ràdio; et feia vibrar amb les seves personalíssimes transmissions. Vivia els partits com ningú i tenia un equip formidable que l'ajudava. És dels que pensaven en l'oient, repetint els resultats per si t'havies incorporat tard al programa, cosa que no fan d'altres. Diu que no es jubila, i no m'estranya, perquè en aquest ofici no et pots jubilar mai, ja que és un treball vocacional. El trobarem a faltar. En Puyal era la feina ben feta, el treball seriós, rigorós i exigent. La Marta Carreras, en Ricard

Torquemada, el Sergi Cutillas i altres han estat uns magnífics col·laboradors. Diu que se'n va a la universitat i que vol canviar d'aires. No m'estranyaria que allà donés una lliçó magistral. Puyal, tant en l'aspecte radiofònic com en el periodístic i futbolístic ha estat un capdavanter. I trobo molt encertat haver escollit com a substitut en Bernat Soler. No ho tindrà fàcil, perquè Puyal era molt Puyal, i ha deixat el llistó alt. Eren esperades les seves transmissions a la TDP. Felicitats, Quim Puyal, i molts encerts en la nova trajectòria. Has estat un referent.

JOAQUIM RENOM BLANCH
Badalona (Barcelonès)

Humanitats, per a què?

■ Hi ha una polèmica desfermada, a partir de si les humanitats serveixen per a alguna cosa. Si es mira com una assignatura a estudiar per treu-

re una nota, és molt trist; si, en canvi, es pren com una forma d'entrar en el món que ens envolta per comprendre'l, estimar-lo i cuidar-lo, ja és una altra cosa. On podríem situar l'ètica i el civisme? Són les normes per conuiu en harmonia, pacíficament, acceptant les regles del joc democràticament. Si haguéssim de posar nota de civisme, a molts ciutadans els hauríem de posar un zero monumental; no més cal circular pels carrers dels nostres pobles i ciutats per veure quin pa s'hi dona. Inclús el nostre Parlament no s'escapa de gestos i paraules de mala educació, no ja d'enfrontament de les idees, sinó de tenir respecte pels contraris polítics. Cultura i educació són indissociables, no podem quedar-nos en allò que es preguntava: "de ciències o de lletres?" En una societat deshumanitzada, sense empatia pels altres, a alguns se'ls fa difícil, com tenir un gest d'hu-

manitat amb les famílies dels presoners i exiliats polítics, que estaven al Parlament.

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona (Barcelonès)

Espanya no és França

■ Quan un servidor públic esdevé un enemic públic, que agredeix impunement aquell a qui hauria de defensar, com si fos l'enemic, no és normal que continuï en el seu càrrec i que, a més, sigui elogiat i promogut. I no és gens normal que els perseguits i empresonats siguin justament els agredits, aquells a qui el servidor públic es deu i als qui hauria de protegir. El cas recent d'un policia a França, empresonat per una agressió, posa en més evidència el comportament agressiu d'Espanya contra els catalans, vistos i tractats com a enemics.

MONTSERRAT PAGÈS I PARETAS
Barcelona

La frase del dia

“Aquest cap de setmana no ens hem agradat”

David Bonvehí, PRESIDENT DEL PDECAT

Tribuna

Francesc Torralba. Director de la Càtedra Ethos de la URL

La repetició contracultural

La pràctica de la repetició és contracultural. Està mal vist repetir el mateix. Cansa, fatiga només de pensar-ho. Fugim de la repetició; ens excita la novetat, allò diferent, el que trenca la monotonia. També és contracultural recórrer el mateix territori des de diferents angles. Fins i tot diria que és una opció força extravagant i rara en el nostre present. Sembla que s'imposi com a norma comuna veure moltes coses i com més diferents millor. La repetició fatiga, cansa i, per evitar aquesta fatiga, sembla que cal oferir al consumidor tota mena de novetats paisatgístiques i culturals.

LA PERSECUCIÓ de la novetat com a estil de vida suscita molts interrogants. Si vaig d'un lloc a l'altre, ¿Estic realment en algun lloc? ¿Veig alguna cosa? ¿Viatjo de veres o senzillament desplaço el cos d'un lloc a l'altre per consumir tòpics suats i coneguts? La repetició es considera una pèrdua de temps, perquè se suposa que si quelcom ja s'ha vist una vegada, ja s'ha vist totes, però l'experiència indica tot el contrari. Veure-ho una vegada és com no haver-ho vist mai. És un obrir i tancar d'ulls, un instant.

AQUESTA CATEGORIA és especialment rellevant en la filosofia de Søren Kierkegaard. La repetició, tal com la concep el pensador danès, és un acte de renovació, és tornar a començar; consisteix a prendre's cada hora, cada dia, cada moment, cada setmana com a quelcom únic i nou, com una única possibilitat, com si la vida comencés de nou cada dia. I és que, de fet, tot comença cada dia. Cada dia és nou, però, a la vegada, és un dia més i, com a tal, té vint-i-quatre hores com tots els dies, però viure'l com a nou és estar disposat a sorprendre's per tot allò que està disposat a regalar-me el dia

que comença.

LA REPETICIÓ PERMET veure el que és vell com a nou, allò singular i distint que flueix a cada moment, però per adonar-se'n, d'això, cal estar present en el temps, practicar l'atenció plena, ser receptiu al que hi ha i no viure de la imatge del passat i no sucumbir a la preocupació del futur. En l'acte per mitjà del qual transformem la mirada

“La gota malaia acaba perforant la roca i el salt d'aigua erosiona la pedra de riu i li dona una forma singular. La repetició, lluny d'empobrir-nos, ens fa créixer en profunditat

que projectàvem sobre les coses, prenem consciència també que podem transformar aquella mirada i, consegüentment, que tenim el poder interior de veure les coses tal com les volem veure. A voltes, la repetició es qualifica d'obsessiva i d'absurda. I, no obstant això, és l'únic mode de gaudir intensament d'un paisatge, de comprendre'l a fons, de fer-se u amb ell, d'assaborir-lo amb tots els sentits, interiors i exteriors. És l'únic mètode per pouar en les seves entranyes, per transgredir la superfície i esparracar el vel que hi posa la mirada banal.

LA POR A LA REPETICIÓ condueix a cercar desesperadament nous vincles, noves relacions, nous amics, una nova parella; però quan aquest nou vincle comença a ser vell, torna de nou la por i es produeix una nova fugida. La clau no rau a volar d'una flor a l'altra; sinó de viure la mateixa relació cada dia com a nova i com una possibilitat única; la clau consisteix a contemplar l'amic no com un vell conegut, sinó com un enigma per desxifrar.

AQUEST MOVIMENT MIGRATORI, tan habitual en la nostra vida, que va a la caça de la darrera novetat, aquest afany per allò nou és, al meu entendre, una forma de papalloneig sensual i mental que no permet apropiari-se espiritualment de cap realitat. Ens priva de fruit de res i de conèixer i estimar quelcom amb profunditat. A la fi, el que queda és una no vida, perquè solament viu qui estima, qui coneix, qui pateix i qui frueix a fons.

SOLAMENT FA FORAT allò que es repeteix una i altra vegada. La gota malaia acaba perforant la roca i el salt d'aigua erosiona la pedra de riu i li dona una forma singular. La repetició, lluny d'empobrir-nos, ens fa créixer en profunditat.

De set en set

Enric Serra

Preguntes que també criden

La Crida Nacional per la República es presenta com una organització transversal, que vol sumar persones i no sigles

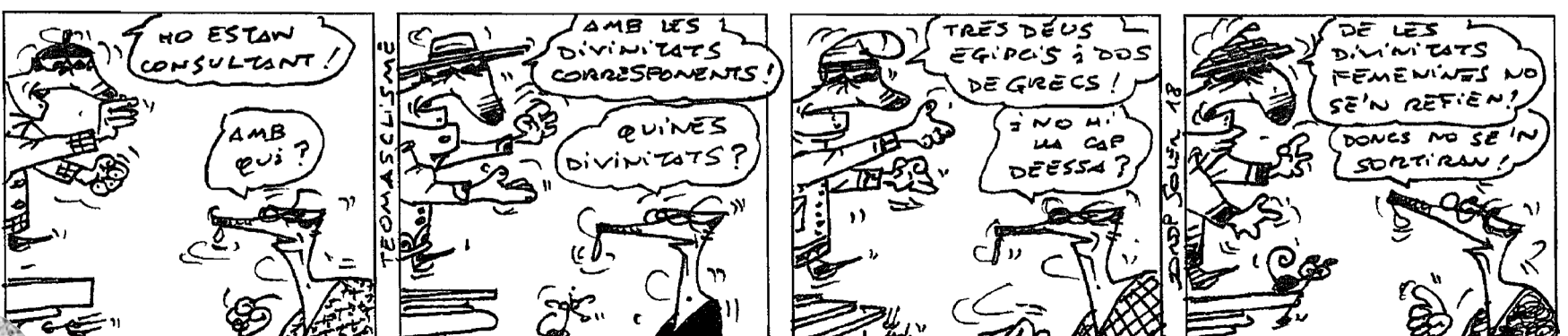
per a convertir Catalunya en un estat independent i que promet la dissolució per a l'endemà d'assolir l'objectiu. A la vista d'això, cal preguntar-se si ha vingut a disputar-li l'espai i la funció, a l'ANC. Ha quedat obsoleta l'organització que ha mobilitzat el sobiranisme fins ara? S'ha de conformar a ser un taller de llaços i la reserva espiritual del sobiranisme que ens fa un *rol playing* cada Onze de Setembre? Ha de deixar la política a una marca tipus "polítics reunits Geyper"? De moment, l'Assemblea contraataca, recorda a tothom el seu currículum i demana reunir encara més associats. No està gens disposada a renunciar al seu paper ni al seu bagatge.

Qui sí que ho sembla és el PDeCAT, que, a més de renunciar a l'herència convergent, no té cap pressa per fer-se un nou patrimoni. Es pot entendre d'una altra manera que el congrés d'aquests dies s'hagi supeditat al pas marcat per la Crida Nacional i els seus promotors? Quan el nou president, David Bonvehí, diu que el partit ja decidirà què vol ser quan la Crida també ho hagi fet, vol dir que emmotllarà la personalitat del partit a la del moviment puigdemontista per mirar de treure'n els màxims rèdits electorals?

La Crida té un alt ritme d'adhesions i és possible que atragui un ampli espectre social partidari de la unitat d'acció sobiranista. Preguntem-nos, però, si no és raonable que desperti recels per aquestes i altres ombres que projecta.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

ERC recull el guant de David Bonvehí

Els republicans s'avenen a pactar el full de ruta amb totes les forces independentistes

Enquesta sobre violència masclista

El 17% de les dones catalanes van patir algun episodi de violència durant l'any 2017

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Represa del diàleg insti

TEMA Una reunió de la Junta de Seguretat i la gestió de les vagues anunciades al Prat, peticions urgents de Torra a Cunillera **ACCIÓ** L'increment d'atacs feixistes, nou punt a tractar **MÉS** Sense acord en autodeterminació

Emma Ansola
BARCELONA

La reunió protocol·lària entre el president Quim Torra i la delegada del govern Teresa Cunillera ahir a la tarda al Palau de la Generalitat, celebrada a petició de la dirigent socialista, va trencar la falta de diàleg entre totes dues institucions que va imperar durant l'etapa Puigdemont-Millo i va permetre començar a tractar els temes més urgents que a hores d'ara preocupen el govern de la Generalitat.

Es va constatar que la seguretat ciutadana, les vagues anunciades a l'aeroport del Prat i l'arribada d'immigrants són les principals actuacions en què tots dos governs poden arribar a trobar acords i solucions conjuntes, ja que, si bé tots dos dirigents ahir van arribar a parlar de l'exercici del dret a l'autodeterminació, va quedar clar que en aquest tema no hi ha, ni hi haurà, acord. Un cop més Cunillera es va remetre als postulats del PSOE i va recordar que aquest dret no està recollit en la Constitució espanyola i "estem aquí per complir i fer complir les lleis", recalca. La resposta, expressada als mitjans de comunicació per la consellera de Presidència i portaveu, Elsa Artadi, es va remetre a les lleis internacionals que sí que recullen l'autodeterminació dels pobles, i que, segons la portaveu, aquest dret hauria de ser traspassat a les lleis espanyoles. "En cas contrari s'està negant

tant com l'existència del dret internacional", va afegir. Així doncs, continua la situació molt enrocada per poder donar sortida a un compromís de les forces polítiques que governen Catalunya, i més quan es refereixen a fer possible el mandat de l'1-O i la construcció d'una futura república, si, com s'ha repetit, ni hi haurà desobediència ni es repetiran algunes de les actuacions que van portar a la presó i a l'exili els dirigents de l'anterior govern.

I entre els temes més factibles que es van tractar ahir hi ha la petició urgent de convocar com més aviat millor la Junta de Seguretat, que fa un any que no es reuneix. Els motius de la urgència són "el nivell d'alerta per terrorisme", que continua en el 4, el "creixent augment d'atacs feixistes" i "l'incompliment" de molts dels acords que es van prendre en l'última reunió de la Junta de Seguretat amb el llavors ministre Zoido al capdavant.

L'arribada d'immigrants
Així ho va avançar ahir la consellera Artadi després de la reunió entre Torra i Cunillera. No és el tema de la seguretat, però, l'únic que preocupa l'executiu català. Regular i gestionar l'arribada d'immigrants que han creuat l'estret de Gibraltar, alguns dels quals venen amb l'ordre d'expulsió sota el braç, també preocupa els departaments de la Generalitat. En aquest sentit, Cunillera va valorar els acords

Torra, amb els mapes d'edició especial que va regalar a la delegada del govern Teresa Cunillera ■ EFE

Les frases

“La reunió ha estat cordial però és evident que tenim discrepàncies polítiques”

Elsa Artadi
CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA

“Parlar sempre és bo i no pot fer mal a ningú”

Teresa Cunillera
DELEGADA DEL GOVERN

que van permetre a principi de juliol portar el vaixell d'Open Arms a Barcelona amb seixanta immigrants i donar-los acollida. Amb tot, Artadi apuntava especialment a l'arribada gairebé diària d'immigrants procedents del sud i que

comença a preocupar a totes les institucions, inclòs l'Ajuntament de Barcelona, que reclama més recursos per fer-hi front.

Finalment, i com a tercer punt que es va incloure en els temes a tractar de forma urgent, hi ha la si-

tuació de l'aeroport del Prat i l'afectació que hi haurà si, com es preveu, s'acaben realitzant les vagues anunciades per les companyies aèries i les empreses que ofereixen serveis de terra. En aquest punt, Artadi va aprofitar per demanar un cop més la descentralització de l'aeroport del Prat, per tal que la gestió passi a les mans de la Generalitat i "s'obtingui una major eficiència".

Cunillera va assistir a la reunió amb Torra amb la voluntat expressada de "recuperar i persistir en el diàleg" com la millor fór-

mula també per expressar "les diferències". En aquest sentit es va mostrar partidària que els consellers assisteixin a les reunions multilaterals que se celebren amb els ministres de l'executiu de Sánchez per poder exposar problemàtiques i trobar suports entre els dirigents d'altres comunitats. Artadi, tanmateix, va reiterar que l'acord del govern català és prioritzar les reunions a dos, la comissió bilateral que es reunirà la setmana que ve, i enviar secretaris i directors de departament a les multilaterals. ■

L'APUNT

A la Crida en Rodalia

Carles Sabaté

Sánchez, Calvo, Batet, Iceta... bateria dels líders socialistes advertint el PDeCAT que no camini cap a "espais impossibles fora de la Constitució", tal com definia la vicepresidenta de l'Estat. S'ha encès el llum d'alarma a La Moncloa, amb l'advertència de Míriam Nogueras que potser Marta Pascal no hauria d'haver donat suport a la moció de censura que va dur Sánchez a la

seu presidencial. Però les alarmes i els camins es construeixen. L'informe anual de la patronal catalana Foment advertia de nou que el 2017 haurà estat un any perdut pel que fa a la inversió en infraestructures a Catalunya. No recorden, els dirigents socialistes, que una part del descontentament català amb Madrid va començar amb el caos de rodalies?

tucional

El ministre Borrell (Afers Exteriors) saluda el conseller Maragall ahir al Palau de Santa Cruz a Madrid ■ L. PIERGIOVANNI / EFE

Maragall i Batet preveuen la comissió bilateral la setmana vinent a Barcelona

■ L'afany de la Generalitat d'incloure al temari l'autodeterminació i els presos i exiliats encalla la data ■ Borrell garanteix respecte a l'acció exterior catalana

Catalunya, líder al Constitucional

Quatre de cada deu sentències dictades pel Tribunal Constitucional l'any 2017 sobre comunitats autònomes són en resposta a normes catalanes (16 de les 39 totals), un 41% del total. Aquesta és la dada que es desprèn de la memòria del tribunal del 2017 i deixa veure la importància que ha suposat per a aquest tribunal el procés català. De fet, en la memòria, el tribunal aporta una altra dada significativa: des del 2014 són prop de 24 les resolucions –entre sentències, ac-

tuacions i incidents d'execució– sobre la crisi política a Catalunya. En la memòria, el TC presumeix de la seva actuació per frenar lleis aprovades al Parlament –com la del referèndum o la de transitorietat– i de fer-ho amb "celeritat, mesura i proporcionalitat". A més, apunta que ho ha fet "sense fissures" per defensar la "supremacia de la Constitució i la unitat indissoluble de la nació espanyola". En total, són 24 les resolucions emeses sobre normes i acords del procés.

David Portabella
MADRID

La comissió bilateral Estat-Generalitat, que no es reuneix des del 2011, es reunirà la setmana que ve a Barcelona si una disputa d'última hora no ho evita. En una visita a Madrid per entrevistar-se primer amb el ministre Josep Borrell (Afers Exteriors) al Palau de Santa Cruz –reservat a recepcions de diplomàtics estrangers– i més tard amb la ministra Meritxell Batet (Política Territorial), el conseller d'Acció Exterior, Ernest Maragall, va perfilar la cimera amb què els governs català i espanyol volen posar fi a set anys de guerra freda. La pressa de Batet a l'hora d'anunciar ja la data, però, va topat amb l'afany del govern català d'incloure al temari el dret a decidir i la situació dels presos i exi-

La frase

“No crec que formi part de l'estratègia de ningú a Catalunya ser una dificultat per al govern central”

Ernest Maragall
CONSELLER D'ACCIÓ EXTERIOR

liats per “no normalitzar l'excepcionalitat”.

La reunió més tensa va ser la de Maragall amb Borrell, el ministre que es disposa a combatre el procés més enllà dels Pirineus i que ha ordenat a tots els ambaixadors que imitin el que va fer Pedro Morenés –ja destituït– a Washington davant Quim Torra lloant el bon nom d'Espanya i negant l'existència de presos polítics. Després de la deferència d'obrir el Palau de Santa Cruz a un emissari català, Borrell es

comprometia davant de Maragall a “respectar” l'acció exterior tant de les delegacions catalanes tancades pel 155 i que es reobriran, com de les noves que s'obriran. La Generalitat ja ha anunciat que reobrirà les seues al Regne Unit i Irlanda, Alemanya, els Estats Units, Itàlia, Suïssa i França, però Borrell ho va saber per la premsa quan ja apareixien al DOGC. Maragall s'obre ara a millorar la comunicació amb Borrell.

“Més cordial” amb Batet

Maragall no va ocultar que amb Batet la reunió havia estat “més cordial i més útil”, i fins i tot li va regalar dos llibres dels anys trenta –¿*Qué pasa en Cataluña?*, de Manuel Chaves Nogales, i un sobre l'homenatge de Barcelona a intel·lectuals castellans el 1930– tot recalçant que a Borrell no li

havia regalat res.

Si bé està acordat que la bilateral ha de ser un dia de la setmana que ve i que la cita serà a Barcelona perquè la presidència de torn és de la Generalitat, l'abast del temari és el que fa encallar l'anunci de la data. Maragall pressiona perquè la cita no es limiti a inversions i els 45 punts llegats per Carles Puigdemont a Mariano Rajoy, sinó que inclogui l'autodeterminació –el punt 46 i el primer de la llista– i abordar que “els drets bàsics no estan sent respectats a Catalunya”. Si aquests dos punts no són inclosos o són vetats, fonts del govern es plantejarien no celebrar la bilateral. Tot i el torcebraç, Maragall no creu que el nou PDeCAT o ERC juguin a fer caure Pedro Sánchez. “No crec que formi part de l'estratègia de ningú a Catalunya”, va indicar el conseller. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La portaveu d'ERC, Marta Vilalta, ahir després de la reunió de la permanent del partit ■ RAFA GARRIDO / ACN

ERC insta el republicanisme a coordinar les estratègies

■ Recull el guant del PDeCAT i reclama a partits i entitats independentistes seure per unificar el full de ruta ■ Deixaran passar l'estiu per buscar un acord amb JxCat sobre la suspensió dels diputats

Òscar Palau
BARCELONA

Superada, el cap de setmana, l'assemblea refundacional del PDeCAT, ERC no va deixar passar ni un dia més per instar tots els actors polítics i socials de l'independentisme a seure per traçar d'una vegada una estratègia conjunta per aconseguir implementar la República. "Cal definir els pròxims passos a través de l'entesa i la coordinació", reclamava ahir la portaveu, Marta Vilalta, que demanava que es treballi "des de la cohesió i la unitat d'acció" de tot el moviment republicà.

Tot i evitar aprofundir-hi, Vilalta donava així la "benvinguda" i recollia el guant llançat la vigília en

aquesta línia pel nou president del PDeCAT, David Bonvehí, que va reclamar a la CUP, als comuns i fins i tot al PSC, però sobretot a ERC, pactar les passes que cal fer a partir d'ara. Una manera aquesta d'admetre, de fet, que l'acord subscrit fa sis mesos per les dues grans forces per repartir-se el control del Parlament i el govern no ha servit per unificar visions, tot i que Vilalta es resistia a fer aquesta lectura, i justificava que la gran feina en aquest temps ha estat recuperar les institucions, mentre insistia que ja s'ha arribat a enteses a partir de les quals ara es pot continuar aprofundint, en al·lusió, sense citar-les, a la creació del Consell per la República o al disseny del

Nogueras avisa Sánchez que encarirà el seu suport

La vicepresidenta del PDeCAT, Míriam Nogueras, va advertir ahir Pedro Sánchez a Catalunya Ràdio que amb la nova direcció tindrà "més difícil" el suport que fins ara li ha donat al Congrés. Nogueras admetia que els últims mesos no han estat "prou coordinats", però creu que ara s'han ordenat i això permetrà prendre decisions conjuntes amb "tots els ens republicans de Catalunya", començant pel govern. Nogueras subratllava que totes les sensibilitats són a la nova direcció, i assegura-

procés constituent. En tot cas, elements en què encara no s'ha mogut res, per diverses circumstàncies.

va que la relació entre Pascal i Puigdemont havia estat "franca": "S'han dit les coses quan tocava i sense embuts", deia. L'avís, per cert, va causar certs nervis al govern espanyol. La vicepresidenta, Carmen Calvo, va demanar al partit que no surti de "l'ordre constitucional", i que hi busqui "línies de cooperació". La ministra de Política Territorial, Meritxell Batet, l'instava a "mirar el futur i a diluir-se en altres qüestions", en al·lusió a la Crida.

El president del PDeCAT,

Després que ERC ja aprovés fa tres setmanes el seu gir estratègic, que es basa en el diàleg bilateral i

David Bonvehí, negava que el procés de confluència hagi d'acabar per força en la dissolució, ja que té la voluntat que continuï fent política "en els pròxims mesos, i potser anys". A més, obria la porta a concórrer a les municipals sota un paraigua unificat, tot i que en principi s'havia donat llibertat a cada cap de llista per presentar-se amb el nom i la fórmula electoral que vulgui. Reagrupament també va dir ahir que confluirà amb la Crida i que al setembre decidirà si continua associat al PDeCAT.

en un intent d'eixamplar la base per mitjà de les polítiques socials sense renunciar a la unilateralitat, era

"important per al moviment" sobiranista que "l'espai de centredreta", com ERC continua anomenant la Crida Nacional per la República llançada per Carles Puigdemont, també es "reordenés". Això és el que considera que ha fet ara almenys el PDeCAT, que ha aprovat una ponència política que no difereix gaire de la d'ERC, ja que tampoc descarta la unilateralitat i aposta per fer efectiva la República "com més aviat millor". "Ara estem en condicions de fer aquest procés", reiterava Vilalta, de parlar "entre tots" i "posar per escrit" una estratègia conjunta. Això sí, evitava posar terminis ni concretar els primers passos fermes per iniciar aquest diàleg, que en tot cas ja quedaran segurament per passat l'estiu.

Sense pressa per l'acord

El que també deixaran per després de vacances ERC i en aquest cas JxCAT és la recerca d'un acord, en el marc sobretot de la mesa i la junta de portaveus, sobre com ha d'aplicar el Parlament la suspensió als sis diputats processats, i en especial en el cas de Puigdemont, que va originar la batussa pública de la setmana passada. Vilalta explicava que analitzaran com hi pot influir la retirada de l'euroordre dictada després pel jutge Llarena, i estaran en espera de si hi ha més novetats abans de buscar el desllorigador, ja que ara tenen dos mesos de coll fins que es convoqui el pròxim ple. En tot cas, Vilalta confirmava que els últims dies hi ha hagut trobades per superar les "discrepàncies", on han acordat crear més "espais de coordinació" al Parlament per evitar que es repeteixi. "Ho lamentem i no ens agrada, però no podem tolerar que es diguin mentides i d'aquí els estira-i-arronsos", justificava ahir Vilalta, tot i que es mostrava optimista. "L'objectiu comú ha de fer que ens entenguem", conclouia. ■

Les frases

“Quan la Crida hagi decidit què ha de ser, el PdeCAT ja decidirà com queda com a partit, però no abans”

David Bonvehí
PRESIDENT DEL PDECAT

“Pascal ha fet molt bona feina aquests dos anys, però les circumstàncies han canviat des del 21-D”

Míriam Nogueras
VICEPRESIDENTA DEL PDECAT

“Espero que el PDeCAT no evolucioni cap a espais impossibles i compleixi l'ordre constitucional”

Carmen Calvo
VICEPRESIDENTA GOVERN ESPANYOL

“Ara toca seure tots junts, posar-nos d'acord i traçar una estratègia conjunta que quedi per escrit”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

“Han triomfat les posicions més radicals; demanem a la direcció que no abandoni la via de diàleg i distensió”

Salvador Illa
PORTAVEU DEL PSC

“Els del PDeCAT amb els de la Crida, i tots amb ERC; com poden parlar de convivència si estan barallats?”

Sonia Sierra
DIPUTADA DE CIUTADANS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tots els subscriptors d'El Punt Avui poden votar als Premis Republicans de l'Any que convoca el setmanari La República

Ja heu votat ?

Carles Ribera
GIRONA

Els subscriptors d'El Punt Avui poden votar fins a l'1 de setembre els nominats de la primera edició dels Premis Republicans de l'Any, convocats pel setmanari La República. Per fer-ho, tots els subscriptors han rebut un correu electrònic amb un enllaç directe al web de la votació. En cas que els subscriptors no tinguin correu electrònic, la votació caldrà fer-la accedint directament al web de La República (www.lrp.cat) o mitjançant els bàners que s'inseriran a l'edició digital d'El Punt Avui. També es podrà votar telefònicament trucant al número d'atenció al client (972 186 480).

Els guardons tenen com a objectiu reconèixer persones, entitats i organitzacions que hagin destacat per la defensa dels valors republicans relacionats amb la solidaritat, l'excel·lència professional i el compromís cívic, així com també trajectòries individuals i col·lectives que hagin ajudat a la construcció de la República Catalana. El procés culminarà el dia 1 d'octubre, primer aniversari del referèndum d'independència, amb el lliurament de les distincions. A més dels subscriptors d'El Punt Avui, que reben La República cada diumenge amb el diari, en aquests premis poden votar, naturalment, els subscriptors de La República, els de L'Econòmic, i també els subscriptors de L'Esportiu i el Catalonia Today. En total, hi ha més de 16.000 persones que po-

den exercir el seu vot, a banda de les que es facin subscriptores de qualsevol d'aquests productes d'aquí a l'1 de setembre.

Nominats de relleu

La llista de nominacions (que es detallen a la pàgina següent) ha sortit després d'un procés de valoració a la redacció de la revista, i entre els candidats a les diferents distincions hi ha noms com els de Pep

Els subscriptors poden votar al web, per correu electrònic o trucant a atenció al client

Guardiola, Ada Parellada, Jaume Roures, Albano-Dante Fachín i Àngels Martínez i Castells, Vicent Partal, Lluís Llach i Isona Passola. També hi ha premis dedicats a entitats, i es podrà votar des de Proactiva Open Arms o l'Associació Catalana pels Drets Civils (que agrupa els familiars de presos i exiliats) fins a la Fundació Arrels o el Banc dels Aliments.

L'objectiu d'aquests guardons és contribuir a la consolidació i l'ampliació dels espais republicans més enllà de l'àmbit institucional. El moment polític és complex i la situació continua sent dura per als presos, els exiliats, els seus familiars i els cente-

nars de milers de persones que estan mostrant una solidaritat encomiable. Mentre duri aquesta situació, els guardons no seran, doncs, un motiu de celebració, sinó de reafirmació republicana.

Vuit categories

Els Premis Republicans de l'Any tenen vuit categories, sis de les quals se sotmetran a votació: Premi República de l'Any (individual); Premi al Mèrit Republicà (entitats o col·lectius); Premi República de les Arts (cultura); Premi Reflexió Republicana (periodisme i assaig, obra publicada); Premi Primer d'Octubre (a la trajectòria personal); Premi República Popular (a entitats o col·lectius).

A més dels sis premis proclamats per votació popular, el setmanari La República ha decidit crear extraordinàriament en l'edició d'enguany dues distincions de designació directa. Així, el Premi Memòria Republicana, al reconeixement pòstum en la lluita per les llibertats de Catalunya, el setmanari ha decidit atorgar-lo a Muriel Casals, que va ser un

La votació és oberta fins al dia 1 de setembre, i el 8 es donaran a conèixer els guanyadors

Un guardó icònic

La primera edició dels Premis Republicans de l'Any ja té guardó. El reconegut escultor Enric Pladevall (Vic, 1951) està treballant en el projecte *In memoriam*, basat en l'obra del mateix nom que el mateix artista va fer amb una de les urnes originals de la votació de l'1 d'octubre. Ara la peça serà adaptada per als premis. El setmanari La República ha triat aquesta obra pel fort simbolisme que representa la transfiguració de la falç amb l'urna com a element d'alliberament nacional. El fet que els premis es lliurin l'1-O, una data que des de la revista es vol convertir en una cita anual amb els seus subscriptors, també ha pesat decisivament en l'elecció de l'escultura. L'obra original d'Enric Pladevall és una de les peces que integren la mostra col·lectiva *55 artistes per la llibertat*, impulsada pel Comitè de Solidaritat Catalana de Catalunya Nord, que s'ha pogut veure a Brussel·les fins al 14 de juliol i que arribarà a Perpinyà el 31 d'agost i a Barcelona l'1 d'octubre. En aquesta exposició, hi ha obres de noms de l'art català tan destacats com el mateix Pladevall, Franc Aleu, Claret Serrahima, Joan Fontcuberta i Assumpció Mateu. L'artista osonenc ha dissenyat una peça de bronze a escala més reduïda.

puntal fonamental en la consolidació i l'eixamplament de la base republicana i independentista. El colofó és el Premi d'Honor de La República, que recau col·lectivament en els setze homes i dones exiliats i empresonats per causa de la ignominiosa actuació de l'Estat espanyol en els últims mesos. Des del setmanari s'ha cregut que la seva actitud de servei i el seu sacrifici mereixen un reconeixement públic incontestable. Els noms dels guanyadors es donaran a conèixer en l'edició de La República del dia 8 de setembre, i la cerimònia de lliurament dels guardons es farà en un acte públic a Barcelona l'1 d'octubre. ■

PREMIS REPUBLICANS DE L'ANY

LA REPÚBLICA

Premi Republicà de l'Any

En reconeixement a una fita o trajectòria professional destacable en qualsevol àmbit o disciplina professional i/o del coneixement. Es valorarà especialment l'excel·lència i el compromís cívic.

Pep Guardiola

Per una brillant trajectòria professional en l'àmbit internacional que no ha estat mai renyida amb el compromís cívic i social, demostrat amb el suport a causes com ara la dels presos polítics catalans o el suport als grups de rescat de persones al Mediterrani.

Ada Parellada

Per una brillant trajectòria en el món de la gastronomia i la restauració, exercida amb excel·lència i alhora amb compromís cívic, amb l'impuls del primer sopar groc de suport als presos i exiliats, una iniciativa que s'ha estès arreu del país.

Jaume Roures

Per una trajectòria empresarial destacada en el món de la comunicació que no ha estat obstacle per apostar per projectes compromesos com per exemple els documentals 'Les clavegueres d'Interior', '1-0' o '20-5'.

Premi al Mèrit Republicà

En reconeixement a la tasca desenvolupada en qualsevol àmbit o disciplina des de les entitats, l'associacionisme o altres organismes i col·lectius, valorant especialment l'excel·lència, el compromís cívic i la voluntat de servei.

Proactiva Open Arms

Per la seva feina de rescat de persones refugiades al Mediterrani i la tasca de denúncia de la situació de les polítiques migratòries a Europa.

Fundació Arrels

Per la seva feina incansable d'ajuda a les persones sense llar i de sensibilització sobre aquest greu problema amb l'objectiu d'ajudar a transformar i revertir aquestes situacions d'exclusió social.

Banc dels Aliments

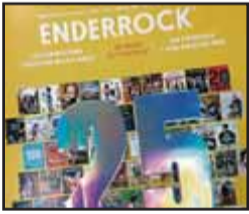

Per la feina decisiva especialment durant els anys més durs de la crisi econòmica a l'hora de pal·liar i combatre l'exclusió social i oferir ajuda directa a la població catalana més desafavorida

Premi República de les Arts

En reconeixement al mèrit artístic i cultural en qualsevol disciplina. Es valorarà especialment l'excel·lència professional i el compromís cívic.

Revista 'Enderrock'

Pels vint-i-cinc anys fent d'altaveu mediàtic a la música catalana, amb professionalitat i compromís de país en la construcció d'un espai musical català.

Sergi López

Per una sòlida trajectòria artística nacional i internacional que ha sabut desenvolupar en tot moment sense renunciar als seus principis ni a les seves conviccions.

Josep Miquel Arenas Beltran. 'Valtònyc'

Pel seu compromís en l'exercici i la defensa de la llibertat d'expressió.

Premi Reflexió Republicana

A la persona o persones que hagin contribuït a la difusió del republicanisme des de l'àmbit del periodisme o l'assaig.

Isabel-Clara Simó

Per la seva carrera d'articulista de premsa.

Jordi Borràs

Per 'Dies que duraran anys'.

Albano Dante - Àngels Martínez Castells

Per 'Informe urgent des dels escons 4 i 5'.

Premi Primer d'Octubre

A la trajectòria personal de compromís pacífic i democràtic amb la construcció de la República Catalana.

Vicent Partal

Per la seva llarga carrera com a periodista compromès amb la creació i la modernització d'un espai mediàtic, lingüístic i polític català.

Lluís Llach

Pel seu compromís polític permanent amb la causa de l'independentisme català i amb les llibertats, tant des de la seva professió artística com per la seva implicació en política.

Isona Passola

Per tota una trajectòria d'esforç en la normalització del cinema i la consolidació d'un espai de creació audiovisual en llengua catalana.

Premi República Popular

A la trajectòria col·lectiva d'entitats, organitzacions i col·lectius de compromís pacífic i democràtic per la construcció de la República Catalana.

Associació Catalana pels Drets Civils

A tots els familiars dels presos i exiliats per la seva incansable tasca de suport constant i a la seva lluita pels drets civils.

Associació de Municipis per la Independència

Per haver estat al costat de les demandes democràtiques de la ciutadania tot i les amenaces i actuacions de l'Estat.

Avis i Àvies per la Llibertat (Reus)

Per la seva perseverança en la reivindicació de la llibertat dels presos i exiliats.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La justícia escocesa deixa en llibertat Clara Ponsatí

■ Confirmada la retirada de l'euroordre de detenció i entrega a Espanya contra l'exconsellera ■ Podrà moure's per tot el món tret de l'Estat espanyol, on seria detinguda

Daniel Postico

Londres

L'exconsellera Clara Ponsatí va escoltar ahir en boca del jutge Nigel Ross que quedava en llibertat sense condicions. "Vostè és lliure per anar-se'n", li va dir el magistrat. Ponsatí havia comparegut al jutjat d'Edimburg, tot i saber que el jutge del Suprem Pablo Llarena havia retirat l'ordre de detenció europea. La va retirar després que la justícia alemanya decidís extradir l'ex-president de la Generalitat Carles Puigdemont només per malversació i no per rebel·lió.

La cita d'ahir formava part de les compareixences prèvies a la vista per la seva extradició, que havia de començar el dia 30. La confirmació de la justícia escocesa permetrà a Ponsatí, de 61 anys i catedràtica d'economia a la Univer-

La frase

“L'estratègia jurídica estatal ha retrocedit espectacularment des de Bèlgica, Suïssa, Alemanya i Escòcia”

Aamer Anwar
ADVOCAT DE CLARA PONSATÍ

La data

30.07.18

Inici previst de la vista d'extradició de Ponsatí, ara ja anul·lada, en què volien fer declarar Rajoy i Santamaría.

sitat de Saint Andrews, moure's de manera lliure per la Unió Europea (UE) tot i que no podrà trepitjar sòl espanyol perquè seria detinguda, acusada de malversació i de rebel·lió per la seva implicació en la consulta de l'1 d'octubre.

“Aquesta és una derrota humiliant per a l'Estat espanyol, que des de l'1 d'octubre passat va desencadenar una onada de repressió atacant els catalans, suspent el seu govern i empresonant o tractant d'empresonar els líders independentistes”, va declarar Aamer Anwar, l'advocat escocès de Ponsatí. Anwar va recordar: “La justícia espanyola sabia que preteníem convertir la vista de dilluns a Edimburg en un judici al govern espanyol per demostrar la motivació política que hi ha darrere de la seva estratègia jurídica”. Tenia intenció de cridar a declarar l'expresident Mariano Rajoy, l'exvicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría i l'exministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro. “Hauríem exposat la justícia espanyola a la nostra cort, que és forta i independent, des del primer dia de la vista”, va confessar Anwar.

Clara Ponsatí, en una de les visites al tribunal d'Edimburg ■ ACN

“Les ordres són una monstruosa distorsió de la veritat, però l'estratègia jurídica espanyola ha retrocedit espectacularment des de Bèlgica, Suïssa, Alemanya i ara Escòcia”, hi va afegir l'advocat escocès de l'exconsellera, que va reconèixer que és possible que emetin una nova euroordre revisada i que això seria “un exemple més d'un abús del tractat”. ■

Puigdemont serà rebut a Waterloo

JxCat prepara un acte a Waterloo (Bèlgica) per celebrar, dissabte vinent, el retorn de Carles Puigdemont després de quatre mesos retingut a Alemanya. El president de la Generalitat, Quim Torra, i la consellera de la Presidència, Elsa Artadi, encapçalaran la delegació amb altres consellers i diputats de JxCat.

El president de la Generalitat a l'exili té previst fer una roda de premsa demà a Berlín per valorar la seva situació política i jurídica actual davant la premsa alemanya i internacional juntament amb els seus advocats. El retorn a Waterloo, encara per concretar, seria com a molt tard dissabte.

OPINIÓ

Lluís Falgàs

“Tot molt difícil”

Una de les frases més repetides als passadissos polítics quan es parla de la situació catalana: “Tot és molt difícil.” Ningú en té cap dubte. Exiliats, empresonats, fragilitats governamentals i crisis de partits mal tancades. Tot un cúmul de desgavells que fan complicat mirar endavant sense oblidar tot el que ha passat i sobretot entreveure un

futur que continua més en mans dels jutges que no pas de la política.

Per apaivagar les dificultats caldria que els partits polítics definissin amb claredat el que volen. Tot i que sovint, i després del decret del 155, poder salvar el dia a dia autonòmic és tot un èxit, tal com va passar ahir a les entrevistes del president, Quim Tor-

ra, i la delegada del govern de l'Estat, Teresa Cunillera, i del conseller d'Exteriors, Ernest Maragall, i la ministra de Política Territorial i Funció Pública, Meritxell Batet.

Esquerra Republicana de Catalunya ja fa uns mesos va fer els deures per deixar entreveure el futur. En format ponència varen explicar que el partit seguiria amb

l'autonomisme fins que no hi haguera més base social en favor de la República.

Ho van expressar tímidament, deixant marge per aixecar la bandera republicana, tot i que mai han concretat quin és el percentatge que cal de pro independentistes per tirar endavant la República i si cal per arribar-hi practicar la desobediència.

El PDeCAT, fruit dels diversos canvis de nom i del qual Artur Mas va abandonar almenys oficialment el lideratge, tampoc ha pogut definir si seguia amb les tesis autonòmiques o bé empenyava la bandera de la República catalana. Mentrestant, i des de l'exili, Carles Puigdemont ha tingut molt clar el present i el futur. República sí o sí.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Lectura del manifest després de la lectura de cartes ■ JOAN PUNTI

Acte de suport a preses i exiliades

CONCENTRACIÓ • Un miler de persones es van reunir ahir al vespre a la porta de la presó del Puig de les Basses i es van llegir cartes de les dones a l'exili o tancades

Joan Puntí
FIGUERES

Un miler de persones van assistir ahir al vespre a l'acte en suport de les preses polítiques i exiliades davant de la presó altempordanesa del Puig de les Basses, on hi ha tancada l'exconsellera Dolors Bassa. Davant la pancarta on es podia llegir el lema "Cap dona en l'oblit" es van produir els parlaments que va encetar una representant de diversos CDR de la zona que va parlar en nom de la germana de Dolors Bassa, Montse, que va excusar la seva assistència. Es va llegir una carta de Dolors Bassa en què donava les gràcies per l'esforç de no caure en l'oblit. "Ser a l'Empordà és un alleujament per a la meua família però continua sent una ignomínia de presó. Puc sentir a la pell la tramuntana però no puc alçar la vista fins a l'infinit", explicava la torroellenca empresonada: "Persevereu. Jo resistiré si totes hi

sou."

L'alcaldeessa Marta Felip, seguidament, va llegir una carta de Meritxell Serret, exiliada a Bèlgica. A continuació va prendre la paraula Mireia Mata. Ella va llegir una missiva de Marta Rovira, exiliada a Ginebra i que va escriure al maig, com la carta anterior de Serret. La diputada Natàlia Sánchez va llegir un escrit d'Anna Gabriel, a l'exili a Ginebra. Mertxe Ruiz, de Súmate, va encarregar-se de transmetre un missatge de Tamara Carrasco, del CDR de Viladecans. Va ser Bel Olid qui va resseguir una carta escrita per Clara Ponsatí des d'Escòcia. Finalment Liz Castro va llegir un text de Carme Forcadell i va compartir una carta personal recent que havia rebut de l'expresidenta del Parlament. Li deia: "No estiguis trista. Abreueu les persones que estimeu, abraueu els vostres fills." "Mama, ha dit que m'abraueu!", li deia un nen a la seva mare, que seguia els parlaments a la porta de la presó. ■

L'atac contra les creus de Vic, "una bretolada"

Redacció
VIC

La irrupció d'un cotxe a la plaça Major de Vic per destrossar part de les creus grogues instal·lades en memòria dels presos i exiliats polítics va ser "una bretolada sense cap significació política", segons va explicar ahir l'alcaldeessa,

Anna Erra. L'autor és un home de 51 anys que estaria en tractament psicològic i del qual no es coneix cap militància política ni antecedents penals. Tot i això, l'Ajuntament en demanarà la imputació per conducció temerària, danys i delictes d'odi, ja que l'acció "no va ser casual". El conductor es va presen-

tar ahir davant la policia local, que l'havia citat per aclarir els fets, però es va negar a declarar. El seu advocat va assegurar que l'home, que es tracta amb medicació potent per depressió, no tenia cap intenció de fer mal i va tenir un atac d'angoixa quan circulava prop del lloc dels fets. ■

LA SANTA DJ'S NIGHT
TOTS ELS DIMARTS A LES 22.30h

Avui 24 de juliol
Miqui Puig Dj

31 de juliol Txarly Brown Dj + Gordo del Puro	14 d'agost Adrià Ortega
7 d'agost Recolectors Soundsystem amb Golfo de Guinea	21 d'agost Lucas Larrahona & Marcel BS Fiesta lunedì

20/07-26/08
OBRIM TOTS
ELS DIES

★ ENTRADA
GRATUÏTA ★

Santa Cristina
d'Aro
COSTA BRAVA

★ T'ho perdràs? ★

www.lasantamarket.com

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'aplicació del 155 va frenar la llei de transparència

■ El Síndic de Greuges presenta al Parlament l'informe anual sobre la llei de transparència ■ Ribó recorda que la ciutadania té dret a demanar la informació que tenen les administracions

Redacció
BARCELONA

L'aplicació de l'article 155; és a dir, la intervenció de la Generalitat feta per l'Estat, va alentir el desplegament de la llei de transparència, la que mana que els poders públics han de donar compte a la ciutadania de la seva activitat i de la gestió dels recursos. Ho va denunciar ahir el Síndic de Greuges, Rafael Ribó, després de reunir-se amb el president del Parlament, Roger Torrent, i fer-li entrega de l'informe anual relatiu al funcionament de l'esmentada norma, de la qual va dir que "és necessari donar-li un

La frase

“És necessari un major impuls a aquesta llei perquè sigui més efectiva”

Rafael Ribó
SÍNDIC DE GREUGES

major impuls perquè sigui més efectiva”.

Ribó va explicar que hi ha hagut "avenços en qüestions importants", entre els quals, va dir, l'aprovació de 90 codis ètics seguint la normativa, però va instar a "reforçar les actuacions de col·laboració i suport entre admi-

La ciutadania té dret a demanar explicacions a l'administració ■ JOSEP LOSADA

nistracions" i a "reactivar el desplegament reglamentari de la llei", que van quedar interromputs per "l'excepcionalitat política" de finals de l'any passat i principis d'aquest.

Ribó va dir que "la ciutadania ha de saber que té dret a demanar la informació que tenen les administracions, ja que aquest és un dret bàsic per avançar cap a un model més participatiu", i va recordar que aquesta "és una llei complexa que per funcionar com caldria requereix d'un canvi cultural important". En tot cas va subratllar que la Generalitat ha de dotar la Comissió de Garantia d'Accés a la Informació Pública (GAIP) "dels recursos necessaris per exercir la seva funció", ja que "no és admissible la situació actual".

Per elaborar l'informe, s'han analitzat 2.393 portals de transparència i s'han enviat 228 sol·licituds d'informació, de les quals les administracions han respost un 69,5%, un percentatge similar al de l'any passat. ■

graupera
Més de 40 anys al teu servei

Servei tècnic oficial:

Saunier Duval

ARA ÉS EL MILLOR MOMENT PER REVISAR LA TEVA CALDERA!

Després d'un llarg hivern, la teva caldera necessita una posada a punt. Aprofita la nostra oferta!

*PREU ESPECIAL!

El pack de revisió 1 hora inclou:

Revisió preventiva

(verificar el correcte funcionament, neteja a fons de l'aparell i purgar radiadors).

Certificat de revisió segons normativa.

Etiqueta RITE segons normativa.

Anàlisi de combustió.

*Si la caldera està avariada, no es realitzarà l'oferta del pack

info@egraupera.com
www.egraupera.com

93 741 29 99
C. Melcior de Palau, 9 - 08302 Mataró

Som la teva solució!
www.egraupera.com/confia-en-graupera